

Sygn. akt I C 961/18

Dnia 16 października 2018 roku

Wzmianka w trybie art. 157 § 2 k.p.c. zastępująca protokół rozprawy

Podczas rozprawy nie stawił się nikt w imieniu strony powodowej, należycie powiadomionej o terminie posiedzenia. Pozwany nie stawił się, mimo należytego powiadomienia o terminie posiedzenia, nie żądał przeprowadzenia rozprawy w swojej nieobecności i nie składał wyjaśnień. Po zamknięciu rozprawy Przewodniczący ogłosił wyrok zaoczny przez odczytanie sentencji i wskazanie ustnie zasadniczych motywów rozstrzygnięcia.

Protokolant Przewodniczący

.....

(podpis) (podpis)

**WYROK ZAOCZNY
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 16 października 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, I Wydział Cywilny, w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Bartosz Kasielski

Protokolant: stażysta Beata Ociesa

po rozpoznaniu w dniu 16 października 2018 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Wierzytelności Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko J. C.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 961/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 23 lutego 2018 roku (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wystąpił przeciwko J. C. o zapłatę kwoty 4.276,99 złotych wraz z odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz przyznanie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że dochodzone roszczenie obejmuje należności z tytułu umowy bankowej, którą to wierzytelność powód nabył w drodze umowy cesji.

(pozew k.3 – 7)

W wyznaczonym terminie pozwany nie zajął merytorycznego stanowiska w sprawie.

(potwierdzenie odbioru korespondencji k.66)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 13 lutego 2007 roku pozwany zawarł umowę bankową z (...) Bankiem Spółką Akcyjną z siedzibą we W., która została wypowiedziana z uwagi na brak wywiązywania się z obowiązków umownych.

W dniu 20 kwietnia 2010 roku wierzyciel wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, który w dniu 17 sierpnia 2010 roku został opatrzony klauzulą wykonalności.

Prowadzone na podstawie tytułu egzekucyjnego postępowanie w sprawie Km (...) zostało umorzone w dniu 8 listopada 2011 roku wobec bezskuteczności egzekucji.

W dniu 29 czerwca 2015 roku powódka zawarła z (...) Bank (...) Spółką Akcyjną z siedzibą we W. (następca prawny (...) Bank Spółki Akcyjnej) umowę przelewu wierzytelności na mocy której nabyła m.in. wierzytelność przysługującą wobec pozwanej z tytułu niespłaconej umowy pożyczki.

(okoliczności bezsporne)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o twierdzenia stron oraz złożone do akt sprawy dokumenty, których treść nie była kwestionowana na żadnym etapie.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje :

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Stosownie do treści art. 117 § 2¹ k.c. po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi. W myśl zaś art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi sześć lat, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Jednakże koniec terminu przedawnienia przypada na ostatni dzień roku kalendarzowego, chyba że termin przedawnienia jest krótszy niż dwa lata.

Zgodnie z regulacją art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 2018 roku o zmianie ustawy Kodeks Cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2018, poz. 1104, wejście w życie z dniem 9 lipca 2018 roku) jeżeli zgodnie z ustawą zmienianą w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, termin przedawnienia jest krótszy niż według przepisów dotychczasowych, bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. Jeżeli jednak przedawnienie, którego bieg terminu rozpoczął się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, nastąpiłoby przy uwzględnieniu dotychczasowego terminu przedawnienia wcześniej, to przedawnienie następuje z upływem tego wcześniejszego terminu. Z kolei stosownie do treści art. 5 ust. 4 ustawy roszczenia przedawnione przysługujące przeciwko konsumentowi, co do których do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie podniesiono zarzutu przedawnienia, podlegają z tym dniem skutkom przedawnienia określonym w ustawie zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Wprowadzona przez ustawodawcę zmiana przepisów nakłada obecnie na Sąd obowiązek uwzględnienia z urzędu upływu terminu przedawnienia w przypadku roszczeń skierowanych przeciwko konsumentom.

W powyższym świetle należy uwzględnić fakt, że powódka dochodzi roszczenia przeciwko pozwanemu posiadającemu status konsumenta, a termin przedawnienia dla tego typu żądania, jako związanego z prowadzoną działalnością gospodarczą wynosi 3 lata. W dniu 20 kwietnia 2010 roku pierwotny wierzyciel wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, a więc najpóźniej w tej dacie roszczenie z tytułu umowy bankowej pozostawało wymagalne. W konsekwencji termin przedawnienia upłynął w dniu 20 kwietnia 2013 roku. Strona powodowa nie wykazała przy tym w żadnej mierze, aby bieg terminu przedawnienia został kiedykolwiek przerwany, przy czym ze skutkiem dla tego właśnie podmiotu. Koniecznym pozostaje w tym miejscu zastrzeżenie, że zgodnie z ugruntowaną linią orzecniczą zaopatrzenie

bankowego tytułu egzekucyjnego klauzulą wykonalności, jak również postępowanie egzekucyjne prowadzone przez pierwotnego wierzyciela nie odnosi skutków w zakresie przerwania biegu przedawnienia wobec cesjonariusza (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 października 2016 roku, III CZP 52/16, Lex nr 2142032, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 października 2016 roku, III CZP 60/16, Lex nr 2152395, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 2017 roku, III CZP 17/17, OSNC 2018/3/25).

Z powyższych względów powództwo podlegało oddaleniu w całości.